

י"ב חידות לתשעה באב

חידות "מי אני?" מחורזות בתנ"ך

לתשעה באב

עומר פדור

אפשר להשתמש בחידות

שלא לצורך מסחרי

כמה דברים לפני שמתחילים...

• בתחילת החוברת מובאות **החידות**, ובהמשכה **הפתרונות**.

• בתחילת פתרון מצוין בקצרה **הקשר של החידה לתשעה באב**. ודאי ישנם עוד נושאים בתנ"ך הקשורים לתשעה באב, אך לא רצינו להרחיב את החוברת מעבר ליי"ב חידות.

• שימו לב! החידות **אינן רק על בני אדם**, אלא על כל דבר העונה לשאלת "מי אני?". חשבו מחוץ לקופסה!

• נסו לגלות **את כל הרמזים** בחידות, אף אם אתם סבורים שגיליתם את הפתרון כבר בשורה הראשונה.

• הרמזים לחידות הם רק **מלשון הכתובים** – בלי פירושים ומדרשים.

אם קראתם את פסוקי התנ"ך, אתם אמורים להכיר אותם.

• מוזמנים לשלוח הערות והארות, הצעות והצהרות, טענות ומענות, או סתם מילים טובות,

אליי לטלפון : 054-3076641, או לאימייל : omer.fedor@gmail.com.

• החידות התפרסמו לראשונה בקבוצת הווטסאפ "**מי אני?** – בתנ"ך", שבה עולות חידות שבועיות מרחבי התנ"ך למאות משתתפים. נהניתם מהחידות? הצטרפו לקבוצה דרך הברקוד ואתגרו את עצמכם פעמיים שבוע! לקבלת חידות שבועיות באימייל, שלחו בקשה לאימייל המצוין למעלה.

בנחמת ירושלים ננוחם

עומר פדור

החידות מוקדשות לעילוי נשמת

סבינו וסבותינו היקרים והאהובים :

מאיר טיבור פדור בן בנימין ז"ל

רחל רוזי פדור בת יוסף ז"ל

אלברט טליאס בן שלמה ז"ל

פרלה טליאס בת בן ציון ז"ל

סבן (אברהם) סלם ז"ל

צביה שרון בת אהרן ז"ל

רפאל חקוק בן יעקב ז"ל

ויקטוריה חקוק בת אליהו ז"ל

ולעילוי נשמת מורנו ורבנו האהוב

הרב חיים מאיר דרוקמן בן אברהם מרדכי זצ"ל

והרבנית **שרה חיה דרוקמן** בת יעקב נחום זצ"ל

חידה 1

להביאי בקש – לוכד המצודה,
לגבעה הנמצאת – ליד יהודה.
יוצא חלציו – השלים החלום,
וידעתי זמים – של שלוח ושלום.
אך פלוג וחטאים – שהצטברו שנים,
סלקוני מהעולם – עם אבות ובנים.

מי אני?

חידה 2

את שהקים הידיד – הורדתי אני,
ולא רצי יבאתי – את מסלק הפנעני.
בנגוד לילדים – שהשקיתי בייני,
ארבעה התחדו – באפי מרדני.
הבכיר ספר לי – על אמות נחרבות,
ואת חבריו ראיתי – הולכים בלהבות.

מי אני?

חידה 3

שני מראות – הנער ראה,
אני הראשון – והשני לרעה.
הופעתי נועדה – לבטא מהירות,
לקראת חרבן – שאחרי התבצרות.
כמוני ישנו – עוד אחד במקרא,
שקם לתחייה – לבטא בחירה.

מי אני?

חידה 4

בַּחֲדָשׁ הַחֲמִישִׁי – עִיר גְּדוֹלָה הִדְלַקְתִּי,
קִירוֹת מוֹטָטֵתִי – וְנוֹפְלִים סִלַּקְתִּי.
כְּשֶׁרָצִיתִי לְהִשָּׁאִיר – חֲבוּרַת חֲקֵלָאִים,
בְּחִרְתִּי בְּקַפִּידָה – דִּוְקָא אֶת הַחֲלָכָאִים.
אֵךְ בָּצוּ אֲדוֹנֵי – שְׁלַכְתִּי מִן הַמַּטָּרָה,
אָדָם שְׂאִישׁ לֹא שָׁעָה לוֹ – כְּשֶׁזָּעַק אֶזְהָרָה.

מִי אֲנִי?

חידה 5

אֲנִי וּמִקְבִּילִי – בָּאֵנוּ לְעוֹלָם,
בִּימֵי הַמְּנַהִיג – שְׁהָקִים אוֹלָם.
זָכִיתִי לָשֵׁם – מָלֵא עֲצָמָה,
כְּשֶׁם סָב סָבוּ – שָׁל בַּעַל הַחֲכָמָה.
נָזַר עֲטָרָנִי – וְקוֹמָתִי תִּמְיָרָה,
וּבִסּוֹף נִלְקַחְתִּי – כְּשֶׁנִּפְלָה הַבִּירָה.

מִי אֲנִי?

חידה 6

מָלְךְ גְּדוֹל – סִלַּק כּוֹהֵן לְעִירִי,
וְצֶאֱצֵאוֹ כְּלֵאֲנִי – וְנִעְשָׂה עֲרִירִי.
בְּשָׁל דְּבוּרִי – פִּרְעָנוּיּוֹת סִבֵּלְתִי,
וּכְשֶׁקֶרָאתִי לָנוּס – בְּחֻבֵּל שְׁלַחְתִּי.
אַחֵר הִתְנַקְּשׁוֹת – נִשְׁאַלְתִּי שְׂאֵלָה,
וּכְשֶׁעָנִיתִי תִּשׁוּבָה – נִלְקַחְתִּי לַגּוֹלָה.

מִי אֲנִי?

חידה 7

הבָּנִים הָרִאשׁוֹנִים – הַמְצִיאוֹ אוֹתִי,
וְגַם אֶחָד הָאֲבוֹת – סָבַל מִחֲמַתִּי.
אֶת בֶּן זְקוּנָיו – מִבֵּיתוֹ פָּנִיתִי,
וְאֶת בְּנֵי צְעִירוֹ – כְּמַעַט מִחִיתִי.
בְּגִבְעוֹן הַשְּׁתוּלָלִתִי – וְאִף פִּלְגִּתִי אָמָה,
אֵךְ הִבְטַח שֶׁבְּעֶתִיד – אֶהְיֶה בְּדִמְמָה.

מִי אֲנִי?

חידה 8

כְּעֶכְבֶּר וְשָׁפָן – בָּאוּ אֵלַי לְשֵׁם עֶמֶם,
וּמַעֲנִין שְׁשָׁמִי – דּוֹמָה לְשָׁמֶם.
מוֹשְׁבֵי הָיָה – בְּעִיר הַבִּירָה,
וְתֹאֲרָתִי אָסוֹן – אִים וְנוֹרָא.
מִנְהִיג רֶדֶךְ לֵב – מִדְּבָרֵי הַזִּדְעָזַע,
וְאֶת כָּל הָאֲרָץ – הִפְךָ וְזָעָזַע.

מִי אֲנִי?

חידה 9

בְּחַ"י לַמַּחְרִיב – וְעָשׂוֹר לַיהוּדִי,
הִצַּעַתִּי לְכָלּוּא – לְרַכֵּשׁ אֶת שְׂדֵי.
לְבִקְשָׁתִי נִעְנָה – עַל אֵף הַמַּצָּב,
שָׁקַל בַּמֵּאזְנִים – וּבִסְפָּר כְּתָב.
הִעֲסָקָה שְׁעָשִׂינוּ – הִפְכָּה לַעֲדוּת,
שֶׁלֹּאֲחֵר הִרְעָה – תִּהְיֶה גַם פְּדוּת.

מִי אֲנִי?

חידה 10

במקום מגורי – התהלכו כוהנים,
ונפל שם אב – כי לא מחה בבנים.
מלבוש חדש – קרעתי לגזרים,
ואנשים קרובים – הפכתי לזרים.
תחפשת חשפתי – בלי לראות דבר,
וחרבן הבטחתי – למי שעוונות צבר.

מי אני?

חידה 11

זכיתי לארח – את התורה הקדושה,
ופני הסתרו – אף לא מבושה.
ארחו לי חברה – שנים גבוהים,
ושני תינוקות – העומדים ובוהים.
מלך משכיל – הביא להופאתי,
ומלך מלכא – גרם לשקיעתי.

מי אני?

חידה 12

בהיות השבויים – תולים פליהם,
התקרבו האויבים – ופנו אליהם.
אותי בקשו – לשמע בשמחה,
אך נושאי סרבו – ברגון ואנחה.
השואלים פנוני – על שם מקום,
ואוהבי הביעו – את רצונם לנקם.

מי אני?

פתרונות

חידה 3 – מקל השקד שראה ירמיהו

נבואה על חורבן

שְׁנֵי מְרָאוֹת – הַנֶּעַר רָאָה,

ירמיהו, שאמר על עצמו: "כִּי נֶעַר אֲנִי".

אֲנִי הָרֵאשׁוֹן – וְהַשֵּׁנִי לָרֶעָה.

מקל השקד, סיר נפוח, כי מצפון תפתח הרעה.

הוֹפְעֵתִי נֹעֶדָה – לְבִטָּא מְהִירוֹת,

"כִּי שֶׁקֶד אֲנִי עַל דְּבָרֵי לַעֲשׂוֹת".

לְקִרְאֵת חֲרָבָן – שְׁאֲחֵרִי הַתְּבַצָּרוֹת.

חורבן הארץ, אחרי התבצרות בירושלים.

כְּמוֹנֵי יֶשֶׁנוּ – עוֹד אֶחָד בְּמִקְרָא,

"פָּרַח מִטָּה אֶהְרֹן... וַיִּגְמַל שְׂקָדִים".

שְׁקָם לַתְּחִיָּה – לְבִטָּא בְּחִירָה.

חזר לצמוח לבטא את הבחירה באהרן.

חידה 4 – נבוזראדן

שר הטבחים שהחריב את ירושלים

בְּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי – עִיר גְּדוֹלָה הִדְלַקְתִּי,

"וּבְחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי... בָּא נְבוּזַרְאֲדָן... וַיִּשְׂרֹף אֶת...".

קִירוֹת מוֹטְטָתִי – וְנוֹפְלִים סִלַּקְתִּי.

נתַּף אֶת חוֹמוֹת הָעִיר. "וְאֵת הַנְּפִלִים... הִגְלָה".

כְּשֶׁרָצִיתִי לְהִשָּׁאֵר – חִבּוּרֵת חִקְלָאִים,

"וּמִדַּלַּת הָאָרֶץ הִשָּׁאִיר... לְכַרְמִים וְלִיְגֻבִּים".

בְּחִרְתִּי בְּקִפִּידָה – דִּנְקָא אֶת הַחִלְפָּאִים.

"וּמִן הָעַם הַדֵּלִים אֲשֶׁר אֵין לָהֶם מְאוּמָה".

אֵד בְּצוֹ אֲדוֹנִי – שְׁלַפְתִּי מִן הַמִּטָּרָה,

הוֹצִיא מִחֲצַר הַמִּטָּרָה בַּפְּקוּדֹת נְבוּכַדְנֶצַּר מִלְכּוֹ.

אֲדָם שְׂאִישׁ לֹא שָׁעָה לוֹ – כְּשֶׁזָּעַק אֶתְהָרָה.

את ירמיהו, שלא שעו לאזהרותיו.

חידה 1 – בית המקדש

לְהִבְיֵאִי בִקֵּשׁ – לוֹכֵד הַמְצוּדָה,

אחר לכידת מצודת ציון,

ביקש דוד לבנות את המקדש.

לְגִבְעָה הַנִּמְצָאֶת – לֵיד יְהוּדָה.

על הר המוריה, הסמוכה לנחלת יהודה.

יוֹצֵא חֲלָצִיו – הַשְּׂלִים הַחִלּוּם,

שלמה בנו בנה את המקדש.

וַיִּדְעֵתִי יָמִים – שֶׁל שְׁלֹה וְשָׁלוֹם.

היו למקדש ימים טובים.

אֵד פְּלוּג וְחִטָּאִים – שֶׁהֶצְטַבְּרוּ שָׁנִים,

פילוג לשתי הממלכות וחטאי ישראל.

סִלְקוֹנֵי מִהֶעוֹלָם – עַם אֲבוֹת וּבָנִים.

חורבן הבית עם חורבן ישראל.

חידה 2 – נבוכדנצר

(מ"ב, כה; ספר דניאל)

מלך בבל מחריב המקדש וירושלים

אֶת שְׁהֻקִּים הִדִּיד – הוֹרֶדְתִּי אֲנִי,

החריב את המקדש שבנה ידידיה (שלמה).

וּלְאַרְצִי יִבְאֵתִי – אֶת מְסִלֶּק הַכְּנַעֲנִי.

הגלה לבבל את ישראל שסילקו את הכנעני מהארץ.

בְּנִגּוּד לִילָדִים – שֶׁהִשְׁקִיתִי בְּיֵינִי,

"וַיִּמָּן לָהֶם הַמֶּלֶךְ... וַיִּמָּן מִשְׁתִּיו".

אֲרִבְעָה הִתְיַחֲדוּ – בְּאִפִּי מִרְדְּנִי.

דניאל וחבריו סירבו לאוכל המלך

ולהשתחוות לפסל.

הַבְּכִיר סִפֵּר לִי – עַל אֲמוֹת נְחֻרְבוֹת,

דניאל סיפר שיהיו ארבע מלכויות שיאבדו.

וְאֵת חֲבָרְיוֹ רָאִיתִי – הוֹלְכִים בְּלִהְבוֹת.

חנניה, מישאל ועזריה בכבשן האש.

חידה 5 – העמוד בועז במקדש

מעמודי המקדש שנלקח בחורבן

אָנִי וּמִקְבִּילִי – בָּאֵנוּ לָעוֹלָם,

שני העמודים במקדש, יכין ובוֹעֵז.

בִּימֵי הַמְּנַחֵיג – שְׁהָקִים אוֹלָם.

שלמה, שהקים את המקדש

(העמודים ניצבו לפני האולם).

זְכִיתִי לָשֵׁם – מֶלֶא עֲצָמָה,

ברֵעֵז, יש בו עֲזוֹת.

כְּשֵׁם סָב סָבוּ – שֶׁל בַּעַל הַחֲכָמָה.

בוֹעֵז, סָב סָבוּ שֶׁל שְׁלֹמֹה, הַחֲכָם בָּאָדָם.

נָזַר עֲטָרָנִי – וְקוֹמָתִי תִמְיָרָה,

עמוד גבוה, ובראשו כותרת.

וּבִסוּף נִלְקַחְתִּי – כְּשֶׁנִּפְלָה הַבִּירָה.

בחורבן מסופר שנלקחו העמודים לבבל.

חידה 6 – ירמיהו הנביא

נביא החורבן

מִלֶּךְ גָּדוֹל – סֶלֶק כּוֹהֵן לְעִירִי,

שלמה גירש את אביתר הכוהן לענתות,

עירו של ירמיהו.

וְצִאָאָו כְּלָאֲנִי – וְנַעֲשֶׂה עֲרִירִי.

צדקיהו כלאו, ובניו נרצחו לעיניו.

בְּשֶׁל דְּבוּרִי – פִּרְעָנוּיּוֹת סִבְלָתִי,

רדפו אותו בשל נבואותיו.

וּכְשֶׁקָרָאתִי לָנוּס – בְּחָבֵל שִׁלְחָתִי.

לנוס לבבלים. "וישלחו את ירמיהו בחבלים".

אַחַר הַתְּנַקְשׁוֹת – נִשְׁאַלְתִּי שְׁאֵלָה,

אחר רצח גדליה נשאל מה לעשות.

וּכְשֶׁעָנִיתִי תְּשׁוּבָה – נִלְקַחְתִּי לַגּוֹלָה.

השואלים לקחו אותו איתם למצרים.

חידה 7 – שנאת אחים

מסיבות החורבן

הַבָּנִים הָרֵאשׁוֹנִים – הִמְצִיאוּ אוֹתִי,

קין והבל.

וְגַם אֶחָד הָאֲבוֹת – סָבַל מִחֲמָתִי.

יעקב מעשו.

אֶת בֶּן זָקוּנָיו – מִבֵּיתוֹ פָּנִיתִי,

האחים מכרו את יוסף.

וְאֶת בְּנֵי צָעִירוֹ – כְּמַעַט מִחֲיָתִי.

מחית שבת בנימין בסוף שופטים.

בְּגִבְעוֹן הִשְׁתַּוְּלָלְתִּי – וְאֵף פִּלְגִתִּי אָמָה,

בגבעון – בימי דוד וגדליהו. פילוג לשתי ממלכות.

אֶף הִבְטַח שְׁבַעְתִּיד – אֶהְיָה בְּדִמְמָה.

"וסרה קנאת אפרים וצרי יהודה יכרתו".

חידה 8 – חולדה הנביאה

ניבאה על החורבן

כְּעֶכְבֶּר וְשָׁכָן – בָּאוּ אֵלַי לָשֵׁם עָמָם,

"וילך חלקיהו הכהן ואחיקם ועכבור ושפן ועשיה".

וּמַעֲנֵנוּ שְׁשָׁמִי – דוֹמָה לָשָׁמָּה.

"אל חלדה הנביאה". שמות מכרסמים לשלושתם.

מוֹשְׁבֵי הָיָה – בְּעִיר הַבִּירָה,

"והיא ישבת בירושלם במשנה".

וְתֹאדָרְתִּי אֶסוֹן – אֵלִים וְנוֹרָא.

"הנני מביא רעה אל המקום הזה ועל ישביו".

מִנְהִיג רֶדֶךְ לֵב – מִדְּבָרִי הַזֶּדֶעֶזַע,

"יען רדך לבבך ותפנע מפני ה' בשמעך אשר דברתי".

וְאֶת כָּל הָאָרֶץ – הִפְדָּה וְזִעְזַע.

יצא במסע טיהור הארץ מעבודה זרה.

חידה 9 – חנמאל בן דודו של ירמיהו

בַּח"י לַמַּחְרִיב – וְעָשׂוֹר לַיהוּדִי,
"בְּשָׁנָה הָעֲשָׂרִית לְצִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה...
י"ח שָׁנָה לְנְבוּכַדְרֶאצַּר".

הַצֵּעְתִּי לְכָלוֹא – לַרְכֹּשׁ אֶת שְׂדֵי.
לִירְמִיָּהוּ, שֶׁהִיא כָלוֹא בַחֲצַר הַמַּטְרָה.

לְבַקֶּשְׁתִּי נֶעְנָה – עַל אֵף הַמַּעֲבָב,
יִרְמִיָּהוּ הַסֹּכִים לַקְנוֹת אֶת שְׂדֵהוּ
אֵף שֶׁהַחֹרֶבֶן הִיא בַּפֶּתַח.

שָׁקַל בַּמֶּאֱזָנִים – וּבִסְפָּר כָּתַב.
"וְאַכְתֵּב בִּסְפָּר... וְאַשְׁקַל הַכֶּסֶף בַּמֶּאֱזָנִים".
הַעֲסָקָה שֶׁעָשִׂינוּ – הַפְּכָה לַעֲדוֹת,
שֶׁלְאַחַר הָרָעָה – תִּהְיֶה גַם פְּדוּת.
"שְׂדוֹת בִּכְסֵף יִקְנוּ וְכֶתוֹב בִּסְפָּר וְחֶתוֹם...
כִּי אָשִׁיב אֶת שְׁבוֹתָם".

חידה 10 – אחיה השילוני

הַנְּבִיא הָרֹאשׁוֹן שֶׁנִּיבֵּא עַל פִּירוּק הַמַּמְלָכָה
בְּמִקּוֹם מְגוּרִי – הִתְהַלְכוּ כּוֹהֲנִים,
שִׁילָה, עַמַּד שֶׁם הַמִּשְׁכָּן לִפְנֵי יָמָיו.
וְנָפַל שָׁם אָב – כִּי לֹא מָחָה בְּבָנָיו.
עָלִי, עַל שֶׁלֹּא מָחָה בְּבָנָיו.

מִלְבוּשׁ חֲדָשׁ – קָרַעְתִּי לְגִזְרִים,
"וַיִּתְּפֹשׂ אֶחָיָה בְּשִׁלְמָה הַחֲדָשָׁה... וַיִּקְרַעָהּ".

וְאַנְשֵׁים קְרוֹבִים – הִפְכָּתִי לְזָרִים.
נִיבֵּא עַל פִּילּוֹג יִשְׂרָאֵל לְשֹׁתֵי מַמְלָכוֹת.

תַּחֲפֹשֶׁת חֲשָׁפְתִּי – בְּלִי לְרֹאוֹת דָּבָר,
זִיְהָה אֶת אִשְׁתִּי יִרְבַּעַם הַמַּחֲפֹשֶׁת חָרַף עִיּוּרוֹנוֹ.

וַחֲרָבָו הִבְטַחְתִּי – לְמִי שֶׁעוֹנֹת צָבָר.
חֹרֶבֶן עַל בֵּית יִרְבַּעַם בְּשֶׁל חֲטָאִיו.

חידה 11 – הדביר (קודש הקודשים)

נַחֲרַב בַּחֹרֶבֶן הַבֵּית

זָכִיתִי לְאַרְם – אֶת הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה,
הַתּוֹרָה וְלֹחֹת הַבְּרִית הַנּוֹחֵם בַּדְּבִיר.

וּפָנִי הִסְתֵּירוּ – אֵךְ לֹא מִבּוֹשָׁה.

פָּנֵי הַדְּבִיר הוֹסְתֵירוּ בַּפְּרוּכָה.

אַחֲרָיו לִי חֶבְרָה – שְׁנֵים עָבָדִים,

שֶׁלֹּמֶה הַצֵּיב שְׁנֵי כְּרוּבִים גְּבוּהִים בַּתּוֹךְ הַדְּבִיר.

וּשְׁנֵי תִּנּוֹקוֹת – הָעוֹמְדִים וְבוֹהִים.

עוֹד שְׁנֵי כְּרוּבִים קִטְנִים הָיוּ עַל הַכְּפֹרֶת שַׁעַל הָאֵרוֹן.

מֶלֶךְ מִשְׁכָּל – הִבִּיא לְהוֹפְעֵתִי,

שֶׁלֹּמֶה הַמֶּלֶךְ הַחֲכָם בָּנָה אוֹתוֹ.

וּמֶלֶךְ מִלְכֵּיָא – גָּרַם לְשִׁקִּיעֵתִי.

נְבוּכַדְנֶצַּר, שְׁכוּנָה: "מֶלֶךְ מִלְכֵּיָא", הַחֲרִיבוֹ.

חידה 12 – שיר ציון (תהלים קלז)

שִׁיר גַּעְגּוּעִים לְצִיּוֹן שֶׁל גּוֹלֵי בָבֶל

בְּהִיּוֹת הַשְּׁבוּיִים – תּוֹלִים כְּלִיָּהֶם,

"עַל עָרְבִים בְּתוֹכָהּ תִּלְּיֵנוּ כְּנֻרֹתֵינוּ".

הִתְקַרְבוּ הָאוֹיְבִים – וּפָנּוּ אֵלֵיהֶם.

"כִּי שָׁם שָׁאֲלוּנוּ שׁוֹבֵינוּ דְּבָרֵי שִׁיר וְתוֹלְלֵינוּ שְׁמִיָּה".

אוֹתִי בִקְשׁוּ – לְשִׁמּוֹעַ בְּשִׁמְחָה,

"שִׁירוֹ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן!".

אֵךְ נוֹשְׂאֵי סָרְבוּ – בְּגִלּוֹן וְאַנְחָה.

"אֵיךְ נִשְׁיֵר אֶת שִׁיר ה' עַל אֲדָמַת נֶכֶר".

הַשׁוֹאֲלִים כְּנוֹנִי – עַל שֶׁם מִקּוֹם,

עַל שֶׁם צִיּוֹן.

וְאוֹהֲבֵי הִבִּיעוּ – אֶת רְצוֹנָם לְנֶקֶם.

"בֵּת בְּבָל הַשְּׂדוּדָה אֲשֶׁרִי שִׁישְׁלָם לָךְ

אֶת גְּמוּלָךְ שֶׁגָּמַלְתָּ לָנוּ!".